

3^η ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ «ΆΛΛΟΙ»**ΚΡΙΤΗΡΙΟ 26616****ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ****A1.**

Το παραπάνω απόσπασμα του άρθρου της Καραβίδα Μαρίας αναφέρεται στη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Ο τίτλος έχει άμεση σχέση με το περιεχόμενο του αποσπάσματος. Αρχικά, χρησιμοποιείται κυριολεκτική χρήση της γλώσσας, ουδέτερο ύφος και κυριαρχεί το τρίτο ενικό και πληθυντικό πρόσωπο σε όλο το κείμενο, όταν περιγράφονται οι βασικές αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης (Ως αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης θεωρούνται η εκπαίδευση για την ενσυναίσθηση.. ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση και στην καθημερινή ζωή). Επιπλέον, η ενεργητική σύνταξη και η χρήση της οριστικής έγκλισης είναι φανερές στο σημείο που τονίζεται «η αλληλεγγύη ως απαραίτητη κοινωνική αξία για την προάσπιση της ετερότητας». Ακόμη, στο απόσπασμα δίνεται έμφαση στην ισοτιμία και στον σεβασμό μεταξύ των ατόμων, ως στοιχείων διασφάλισης της αλληλεγγύης (Η αρχή της εξασφάλισης για όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους... παραπάνω αξιών δεν υφίσταται ουσιαστικός σεβασμός στην ετερότητα με αποτέλεσμα). Ο τίτλος είναι σύντομος, εύστοχος και προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

A2.

α) Θεματική περίοδος= «Συμπερασματικά, οι αρχές της διαπολιτισμικής .. λειτουργία του κοινωνικού συνόλου»

Λεπτομέρειες = «Η προάσπιση της ετερότητας πρέπει ..υποβάθμισης της ανθρώπινης προσωπικότητας»

Κατακλείδα δεν υπάρχει

β) την αλληλεγγύη= αλληλοϋπονόμευση/ αδιαφορία, ισότιμο= άνισο,

απαραίτητη= ασήμαντη, πληθώρα= ανεπάρκεια/έλλειψη, ουσιαστικός= ανούσιος

A3.

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση είναι ανάγκη.

Έξυπνα και Εύκολα!

Πάντα οι άνθρωποι μετανάστευαν -νόμιμα ή παράνομα- για λόγους πολιτικούς και οικονομικούς αλλά και ο πολιτισμός και η οικονομία χάρη στους μετανάστες εξελίχτηκαν.

Ωστόσο, τουλάχιστον η πρώτη γενιά, μολονότι αλλάζει τόπο κατοικίας, προτιμά να διατηρεί τις πολιτισμικές συνήθειές της στη νέα της εγκατάσταση. Στις επόμενες γενιές, αυτός ο ομφάλιος λώρος χαλαρώνει προς την ενσωμάτωση και την αφομοίωση.

Στο αρχικό στάδιο, η χώρα υποδοχής είναι υποχρεωμένη να προετοιμάσει τους μετανάστες να συμβιώσουν, με ασφαλιστική δικλείδα το νόμο, σε μια δημοκρατική, πολυπολιτισμική κοινωνία : και να καλλιεργήσει την ενσυναίσθηση, την αλληλεγγύη, τον σεβασμό στο διαφορετικό, την καταπολέμηση του εθνικισμού, την αποδοχή της ισοτιμίας και της αλληλεπίδρασης των πολιτισμών, τις ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση.

Το άτομο δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μόνο του τα θέματα ενσωμάτωσης με αποτέλεσμα να οδηγείται στην περιθωριοποίηση με τα προβλήματα που αυτή δημιουργεί για την κοινωνική συνοχή. Επομένως η αλληλεγγύη είναι ένας εκ των ων ουκ άνευ όρος για την προστασία του ατόμου και της κοινωνίας. Προλαμβάνει τη διαρροή του μαθητικού πληθυσμού από το σχολείο αλλά και την αύξηση του αριθμού των ανθρώπων που ζουν στο περιθώριο και αμβλύνει την εχθρότητα ανάμεσα στους κοινωνικούς και θεσμικούς φορείς.

Συμπερασματικά, η διαπολιτισμική εκπαίδευση πρέπει να είναι θεσμικά απρόσβλητη και κοινωνικά ευρέως αποδεκτή για την προστασία του ατόμου και του αμέσου περιβάλλοντός του αλλά και για την αρμονική συμβίωση στην κοινωνία επειδή :

- α. είναι υλικός και πνευματικός πλούτος για μια χώρα,
- β. εξοικειώνει τη νέα γενιά με την υπέρβαση των προκαταλήψεων έναντι των άλλων λαών,
- γ. προλαμβάνει τις κοινωνικές εντάσεις. (249 λέξεις)

B1.

Στο συγκεκριμένο απόσπασμα παρατηρείται η συζήτηση ενός πατέρα με την νεαρή του κόρη στην οποία διαφωνούν. Ο Μιχάλης προσπαθεί να απαντήσει με ευλάβεια στα ερωτήματα της Μανιώς, σχετικά με το θρησκευτικό ζήτημα της ορθοδοξίας, της διαφοράς της από την καθολικότητα. Το

Έξυπνα και Εύκολα!

κοριτσάκι δε συμφωνεί με τις απόψεις του πατέρα και δεν μπορεί να καταλάβει τον τρόπο που της εξηγεί τη σημασία της χριστιανικής προσευχής. Είναι λοιπόν φανερό πως ο πατέρας προσπαθεί να πείσει την νεαρή Μανιώ να έχει την ίδια θρησκευτική πεποίθηση με εκείνον.

B2.

Η χρήση του διαλόγου γίνεται σκόπιμα από τον συγγραφέα ώστε να αντιληφθεί ο αναγνώστης τα πρόσωπα που συνομιλούν. Ο συγκεκριμένος αφηγηματικός τρόπος χαρίζει ζωντάνια, παραστατικότητα και θεατρικότητα στο κείμενο. Ο αναγνώστης αντλεί πληροφορίες σχετικά με τις απόψεις του πατέρα και της κόρης στις θρησκευτικές τους αντιλήψεις. Τέλος, η διαγραφή των χαρακτήρων τους γίνονται με πιο πειστικό και αληθοφανή τρόπο.

B3

1. Θέμα αναγνωστικής ανταπόκρισης

Η μικρή Μανιώ γνώριζε ότι η οικογένειά της ήταν ορθόδοξη και η κ. Ιουλία καθολική. Ωστόσο, η συμπεριφορά της κ. Ιουλίας δεν διέφερε από εκείνη της οικογένειας Καραγάτση. Αναρωτήθηκε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην ορθοδοξία και τον καθολικισμό. Και ενώ ο Μιχάλης (ο Μίτια Καραγάτσης) της εξηγεί τη δογματική διαφορά ανάμεσα στο «ομοούσιος τω Πατρί» των Ορθοδόξων και το «ομοούσιος τω Πατρί και τω Υιω» των Καθολικών, το παιδί αδυνατεί να την καταλάβει και συγχέει το *ίδιος* με το *όμοιος*: επομένως, η κ. Ιουλία μπορεί να είναι καθολική αλλά είναι *ίδια και όμοια* με τους ορθοδόξους. Οι λέξεις «*ίδιος*» και «*όμοιος*» είναι *ταυτόσημες* στα μάτια του παιδιού ενώ *δεν είναι ταυτόσημες* στα μάτια των μεγάλων.

Τα παιδιά πρέπει να μεγαλώνουν με την *εξίσωση* των ανθρώπων, όχι με την εξομοίωσή τους που εξαφανίζει την προσωπικότητά τους. Οι άνθρωποι είναι ίδιοι αλλά, ευτυχώς, *δεν είναι όμοιοι*. (150 λέξεις)

1. Έξυπνα ο συγγραφέας δεν ανακατεύει τις λέξεις θρησκεία και δόγμα. Αντίθετα χρησιμοποιεί το λεξιλόγιο ενός μικρού παιδιού.

Επισημαίνουμε ότι θρησκεία είναι η χριστιανική, δόγμα είναι η ορθοδοξία, δόγμα ο καθολικισμός κ.λπ.

όμοιος: παρεμφερής, από την ίδια ουσία

ίδιος: ιδιωτικός, ιδιαίτερος

Έξυπνα και Εύκολα!

2. Θέμα δημιουργικής γραφής

Η κ. Ιουλία είναι μια καλή μας φίλη. Στις μεγάλες γιορτές -τα Χριστούγεννα, την Ανάσταση, τις Παρασκευές στους Χαιρετισμούς αλλά και τη Μ. Εβδομάδα παρακολουθεί μαζί μας τη λειτουργία. Μόνο που αντί να χρησιμοποιεί τα 3 δάχτυλα για να κάνει το σταυρό της -όπως εμείς- από τα δεξιά στα αριστερά -όπως εμείς- χρησιμοποιεί τα 4 δάχτυλα και κάνει το σταυρό της από τα αριστερά στα δεξιά. Αλλά αυτή είναι μια επουσιώδης λεπτομέρεια. Η κ. Ιουλία δεν είναι μόνο καλή μας φίλη αλλά είναι και μια καθολική που παρακολουθεί τις σημαντικές τελετές μαζί με μας που είμαστε μια ορθόδοξη οικογένεια.

Ο πατέρας προσπάθησε να μου εξηγήσει τη διαφορά ανάμεσα στους ορθόδοξους και τους καθολικούς και εστίασε στη λέξη *ομοούσιον* αλλά τι σημασία έχει; Το ομοούσιον είναι το *όμοιο* είναι το *ίδιο*. Πώς λέμε ίδιος και όμοιος είσαι;

Εμένα η κ. Ιουλία μου αρέσει γι' αυτό που είναι. Το τι πιστεύει είναι δική της υπόθεση. (138 λέξεις)

Μονάδες 25